

บทที่ 2

แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาชีวิตการทำงานของอาชีพนักมวยไทย ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

1. แนวคิดความอยู่ดีมีสุข (Well-being)
2. ทฤษฎีคุณภาพชีวิตการทำงาน (Quality of Working Life)
3. ทฤษฎีแรงจูงใจของมนุษย์
4. ทฤษฎี 2 ปัจจัยของเฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg's Two Factors Theory)
5. พระราชบัญญัติมวยไทย
6. ผลงานการศึกษาที่เกี่ยวข้อง
7. สถิติการนักมวยไทยค่ายมวยแฟร์เท็กซ์ (Fairtex)
  - เรื่องรายได้อื่น
  - เรื่องที่พักอาศัย
  - เรื่องอาหาร
  - เรื่องสุขภาพ
  - เรื่องการศึกษา
  - เรื่องอุปกรณ์และเครื่องแบบ
  - เรื่องการพักผ่อน
  - เรื่องการช่วยเหลือ

แนวคิดความอยู่ดีมีสุข (Well-being)

แนวคิดความอยู่ดีมีสุข ได้กล่าวถึงความหมาย และรวบรวมองค์ประกอบซึ่งครอบคลุมถึงการดำรงชีวิตในด้านต่าง ๆ ไว้ดังนี้

ความอยู่ดีมีสุข หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ที่ครอบคลุมการดำรงชีวิต โดยแบ่งออกเป็น 7 ด้าน ดังต่อไปนี้ (“แนวคิดความอยู่ดีมีสุข,” ออนไลน์, 2549)

1. สุขภาพ คือ การปลอดจากโรค และได้รับการรักษา

2. การศึกษา คือ การเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา

3. ชีวิตการทำงาน คือ การจ้างงานและความพอใจในค่าจ้างที่ได้รับ รวมทั้งการได้รับระบบประกันสังคม

4. ชีวิตครอบครัว คือ การมีความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว

5. รายได้และสวัสดิการ คือ การมีรายได้ที่เหมาะสมและได้รับสวัสดิการที่เพียงพอ

6. สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย คือ สภาพแวดล้อมที่ดีทั้งที่พักอาศัยและที่ทำงาน

7. ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างรัฐกับประชาชน คือ การได้รับความยุติธรรมและมีเสรีภาพทางการเมือง

ความอยู่ดีมีสุข หมายถึง องค์ประกอบด้านต่าง ๆ ที่ควรรับการพัฒนา อันส่งผลต่อการดำรงชีวิตที่ยั่งยืนต่อไป โดยมีองค์ประกอบ 7 ด้าน ดังนี้ (สุเมธ แสงนิ่มนวล, 2546, น. 6)

1. ความรู้ คือ การได้รับโอกาสทางการศึกษา

2. ชีวิตการทำงาน คือ การมีงานทำ และงานนั้นมีความมั่นคงทั้งทางรายได้และตัวงาน

3. รายได้ คือ การได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเป็นธรรม

4. สภาพแวดล้อม คือ มีสภาพที่พักอาศัยและที่ทำงานที่เหมาะสม ปลอดภัย

5. ชีวิตครอบครัว คือ การได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว

6. การบริหารจัดการที่ดี คือ การได้รับการคุ้มครองจากรัฐ

7. สุขภาพ คือ การได้รับการดูแลสุขภาพอนามัย

ความอยู่ดีมีสุข หมายถึง การมีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ มีความรู้ มีงานทำ มีรายได้ในการดำรงชีพ มีครอบครัวที่มั่นคง อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี และอยู่ภายใต้ระบบการบริหารจัดการที่ดีของรัฐ โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 7 ประการ ดังนี้ (“ความอยู่ดีมีสุขของคนไทย,” ออนไลน์, 2545)

1. สุขภาพ คือ การมีหลักประกันสุขภาพ

2. ความรู้ คือ การได้โอกาสทางการศึกษา

3. ชีวิตการทำงาน คือ การมีงานทำและมีความมั่นคง

4. รายได้ คือ การมีรายได้ที่เพียงพอในการดำรงชีวิต

5. สภาพแวดล้อม คือ การมีที่พักอาศัยและมีความปลอดภัย

6. ชีวิตครอบครัว คือ การมีสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว

7. การบริหารจัดการที่ดี คือ ได้รับการคุ้มครองที่เป็นธรรมและโปร่งใส

โดยสรุป แนวคิดความอยู่ดีมีสุข (Well-being) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการดำรงชีวิต อันมีองค์ประกอบ 7 ประการ ซึ่งมีชีวิตการทำงานเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญด้วย คือ การมีงานทำและมีความมั่นคงในงาน นอกจากนี้ ความอยู่ดีมีสุขนั้นต้องครอบคลุมองค์ประกอบในเรื่องสุขภาพ คือ การมีหลักประกันสุขภาพ ความรู้ คือ การได้มีโอกาสศึกษา ชีวิตครอบครัว คือ การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับครอบครัว รายได้และสวัสดิการ คือ การได้รับรายได้และสวัสดิการที่เหมาะสม สภาพแวดล้อม คือ การที่พักอาศัยที่เหมาะสม และการบริหารจัดการที่ดีของรัฐ คือ การได้รับการคุ้มครองที่เป็นธรรมจากภาครัฐด้วย

ทฤษฎีคุณภาพชีวิตการทำงาน (Quality of Working Life)

ความหมายของ “คุณภาพชีวิตการทำงาน” ได้มีผู้ให้ความหมายไว้มากมาย ดังต่อไปนี้ สมิหรา จิตตลดากร (“คุณภาพชีวิตการทำงาน,” ออนไลน์, 2549) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คุณภาพชีวิตการทำงาน หมายถึง การได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสม โอกาสก้าวหน้าและพัฒนาความสามารถในงาน มีความปลอดภัยในการทำงาน ความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียว ได้รับสิทธิอันพึงได้ มีความสัมพันธ์อันดีกับครอบครัวและเพื่อนร่วมงาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (“คุณภาพชีวิตการทำงาน,” ออนไลน์, 2549) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คุณภาพชีวิตการทำงาน หมายถึง ลักษณะการทำงานที่ตอบสนองทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และเศรษฐกิจ โดยที่ผู้ทำงานจะมีความรู้สึกที่ดีต่อการทำงาน มีความอิสระในการทำงานทั้งด้านความคิดและการกระทำ เป็นที่ยอมรับของผู้ร่วมงานและสังคม และรู้สึกว่าชีวิตมีคุณค่าจากการทำงานนั้น

ผจญ เฉลิมสาร (“คุณภาพชีวิตการทำงาน,” ออนไลน์, 2548) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คุณภาพชีวิตการทำงาน หมายถึง องค์ประกอบหรือเป็นมิติหนึ่งที่สำคัญในการทำงาน เป็นการสร้างสรรค์บรรยากาศที่จะทำให้ผู้ใช้คนทำงานได้รับความพึงพอใจในการทำงานสูงขึ้น โดยผ่านการเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาสำคัญขององค์การ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อชีวิตการทำงานของพวกเขา โดยรวมถึงค่าจ้างและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

ภูษณิศา เมธาธรรมสาร (“คุณภาพชีวิตการทำงานของนักบินบริษัทไทยแอร์เอเชีย จำกัด,” ออนไลน์, 2548) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คุณภาพชีวิตการทำงาน หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจที่แตกต่างกันออกไปตามมิติของการรับรู้ของแต่ละคน ในเรื่องค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม สภาพการทำงานที่คำนึงถึงความปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ ความมั่นคงและ

ความก้าวหน้าในงาน โอกาสในการพัฒนาสมรรถภาพของบุคคล ความสมดุลระหว่างการชีวิตการทำงานกับชีวิตส่วนตัว และลักษณะงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

เตชิต บรรจงอักษร (“คุณภาพชีวิตการทำงานของนายทหารชั้นประทวนสังกัดโรงเรียนรักษาดินแดน,” ออนไลน์, 2546) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คุณภาพชีวิตการทำงาน หมายถึง การได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสม มีความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน สภาพแวดล้อมของสถานที่ทำงานที่ดีและเหมาะสม และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน นอกจากนี้ ยังควรได้รับการส่งเสริมด้านสวัสดิการให้เหมาะกับภาวะเศรษฐกิจด้วย

ชัชรินทร์ มจร และ พงณี รัตนมณี (“คุณภาพชีวิตการทำงาน,” ออนไลน์, 2546) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คุณภาพชีวิตการทำงาน หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ที่ทำให้คนที่ทำงานมีชีวิตการทำงานที่ดีทั้งทางกายและใจ เช่น สภาพแวดล้อมที่ทำให้เกิดการจูงใจให้ทำงาน การทำงานที่ท้าทายความสามารถ ทำให้เกิดความสามารถในงาน การได้ค่าตอบแทนที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ ซึ่งคุณภาพชีวิตการทำงานถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการจูงใจด้วย

ติน ปรัชญพฤทธิ (“คุณภาพชีวิตของแรงงานหญิง,” ออนไลน์, 2546) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คุณภาพชีวิตการทำงาน หมายถึง งานที่ท้าทาย การให้คุณค่าความเป็นมนุษย์ ค่าตอบแทนที่ยุติธรรม ความปลอดภัยและการมีสุขภาพดี โอกาสที่จะใช้ความรู้ความสามารถอนาคตที่เจริญและมั่นคงในชีวิตการทำงาน การแสดงออกอย่างเสรีภาพ และการมีความสมดุลระหว่างชีวิตการทำงานและชีวิตส่วนตัว เป็นต้น

ปาริชาติ พูลวิวัฒน์ชัยการ (2544, น. 4) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คุณภาพชีวิตการทำงาน หมายถึง สภาพขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตการทำงาน ประกอบด้วย ความต้องการ 2 ด้าน คือ ด้านแรก คือ การได้รับการคุ้มครองในปัญหาพื้นฐานทั่วไปในการทำงาน หมายถึง ความต้องการได้รับการคุ้มครองอย่างเหมาะสมในเรื่องรายได้ สวัสดิการ ความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งโหม่งการทำงานต่อวัน และวันหยุดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน ด้านที่สอง คือ ได้รับการปฏิบัติที่เป็นธรรมในการทำงาน หมายถึง ความต้องการได้รับความยุติธรรมจากนายจ้าง ไม่เลือกปฏิบัติเนื่องจากความแตกต่างในด้านเพศ และอายุในเรื่องอัตราค่าจ้าง

คุณภาพชีวิตการทำงาน (อ้างถึงใน ปาริชาติ พูลวิวัฒน์ชัยการ, 2544, น. 8-9) ตามมติขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ หรือ ILO (International Labour organization) ประกอบไปด้วย

1. การได้รับการคุ้มครองจากปัญหาพื้นฐานทั่วไปในการทำงาน คือ อันตรายต่าง ๆ ที่เกิดจากการทำงานทั้งทางร่างกายและจิตใจ กล่าวคือ อุบัติเหตุ โรคภัย อาการป่วยต่าง ๆ ที่เกิดกับร่างกาย และความรู้สึกไม่มั่นคงที่ส่งทางใจ

2. การได้รับการปฏิบัติที่เป็นธรรมในการทำงาน คือ การที่นายจ้างให้โอกาสที่เท่าเทียมกันกับลูกน้อง ทั้งในเรื่อง ค่าตอบแทน การได้รับสิทธิต่าง ๆ และโอกาสก้าวหน้าในอาชีพที่เท่าเทียมกัน

3. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ คือ สร้างความว่าเป็นส่วนหนึ่งของงานที่ทำ โดยให้โอกาสในการตัดสินใจ และแสดงความคิดเห็น

4. การได้ทำงานที่ทำทลายความสามารถ คือ การสร้างงานให้จูงใจ และท้าทาย โดยการหมุนเวียนงาน เพื่อเพิ่มความสามารถและทักษะในการทำงาน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างชีวิตการทำงานกับการดำรงชีวิต คือ การที่คนเราต้องทำงานเพื่อให้มีรายได้ในการดำรงชีวิต ทำให้ไม่มีเวลากับครอบครัว จึงเป็นผลให้ความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวลดน้อยลง

โดยสรุป คุณภาพชีวิตการทำงาน หมายถึง ลักษณะต่าง ๆ ในการทำงานที่สามารถตอบสนองทางด้านร่างกาย จิตใจ เศรษฐกิจ และ สังคมโดยที่ผู้ทำงานจะมีความรู้สึกว่างงานทำอยู่นั้นมีคุณค่า อาทิ การได้ค่าตอบแทนที่เพียงพอ สภาวะแวดล้อมในงานที่ทำให้รู้สึกปลอดภัย มั่นคง การเห็นโอกาสก้าวหน้าในอาชีพ และได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม รวมทั้งความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลรอบข้าง เป็นต้น

ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจของมนุษย์

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (อ้างถึงใน สุขุมมาลย์ สุขสัมฤทธิ์, 2548, น. 10-11) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ และเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต เช่น อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safe Needs) เป็นความปรารถนาที่จะได้รับการคุ้มครองจากภัยต่าง ๆ

3. ความต้องการทางด้านสังคม (Social Needs) เป็นความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และมีส่วนร่วม

4. ความต้องการการยอมรับนับถือ (Esteem Needs) เป็นความต้องการมีความสามารถ เป็นคนสำคัญ มีเกียรติ ได้รับการยอมรับ และยกย่องจากผู้อื่น

5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self Actualization Needs) เป็นการที่ ต้องการพบความสำเร็จในชีวิต ด้วยความรู้ความสามารถที่ทุ่มเทของตน

ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (อ้างถึงใน สมิหระ จิตตลดากร, 2546, น. 116-117) กล่าวถึง ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ที่มี 5 ประการ คือ ความต้องการทางร่างกาย ความมั่นคง ความรัก การได้รับการนิยมนยกย่อง การทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดยเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก

1. ความต้องการทางร่างกาย (The Physiological Needs) เป็นความต้องการที่มีอิทธิพลมากที่สุด เช่น ความหิว กระจาย เป็นต้น

2. ความต้องการความมั่นคง (The Safety Needs) หมายถึง ความปลอดภัยจากสภาวะแวดล้อมโดยรอบด้วย

3. ความต้องการความรัก (The Love Needs) หมายถึง ความต้องการเป็นเจ้าของ และการได้รับความรักจากผู้อื่น

4. ความต้องการนิยมนยกย่อง (The Esteem Needs) หมายถึง การยอมรับในความสำเร็จ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น และการยกย่องเพื่อชื่อเสียง

5. ความต้องการทำงานให้ประสบความสำเร็จ (The Needs for Self-actualization) หมายถึง ทำในสิ่งที่ตนปรารถนา เพื่อความพอใจของตน

การพิจารณาตามทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ (อ้างถึงใน วันชัย แหวนเพชร, 2543, น. 32) จะพบว่า มนุษย์ทุกคนมีความต้องการอยู่ 5 ชั้น โดยเริ่มจากความต้องการในชั้นแรกก่อน แล้วจึงมีความต้องการตามลำดับขั้นต่อไปเรื่อยๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการในการอยู่รอดและความสำเร็จในชีวิตการทำงาน ดังนั้น มาสโลว์ จึงได้จัดชั้นความต้องการของมนุษย์ไว้อย่างเป็นขั้นตอน เรียกว่า ลำดับชั้นความต้องการของมนุษย์ (Hierarchy of Human Needs) ออกเป็น 5 ชั้น คือ

1. ความต้องการทางด้านสรีระวิทยา (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ได้แก่ อากาศ อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค และน้ำ เป็นต้น ซึ่งมนุษย์ทุกคนต้องแสวงหา เนื่องจากชีวิตความเป็นอยู่ อันเป็นความต้องการทางร่างกาย

การจูงใจคนในการทำงานตามทฤษฎีของ Herzberg (อ้างถึงใน สมิหรา จิตตลดากร, 2546, น. 126-128) ซึ่งเสนอทฤษฎีสองปัจจัย เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการทำงาน เสนอให้มีปัจจัยจูงใจในการทำงานที่เหมาะสม โดยจำแนกออกเป็น 2 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยที่เป็นความพอใจ หรือปัจจัยแรงจูงใจ (Motivation Factors) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเนื้องาน ซึ่งกระตุ้นให้คนอยากทำงาน

2. ปัจจัยที่เป็นความไม่พอใจ หรือปัจจัยอนามัย (Hygiene Factors) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมโดยรอบงาน ซึ่งประกอบไปด้วยนโยบายองค์กร ผู้บังคับบัญชา เงินเดือน เงื่อนไขการทำงาน และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ทฤษฎี 2 ปัจจัยของเฮิร์ซเบิร์ก (วันชัย แหวนเพชร, 2543, น. 32) เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน และปัจจัยที่ป้องกันการเกิดความไม่พอใจในการทำงาน โดยเสนอไว้ 2 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความรู้สึกพึงพอใจในการทำงาน และเกิดความรักงาน ส่งผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น คือ ความสำเร็จของงาน การได้รับการยกย่อง ความก้าวหน้า ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ความรับผิดชอบ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นปัจจัยที่จูงใจให้คนทำงาน

2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่ค้ำจุนให้บุคคลเกิดความรู้สึกพึงพอใจอยู่ตลอด ซึ่งหากไม่มี หรือไม่สอดคล้องกับความต้องการของบุคคลจะส่งผลให้เกิดความไม่ชอบงานขึ้น ได้แก่ นโยบายและการบริหาร การบังคับบัญชา สภาพการทำงาน ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบตัว ฐานะทางการเงิน ความมั่นคง ความรู้สึกส่วนตัว อันเป็นสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นปัจจัยให้คนทำงาน

โดยสรุป ทฤษฎี 2 ปัจจัยของเฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg's Two Factors Theory) ได้กล่าวถึง ปัจจัยค้ำจุน คือ รายได้หรือค่าตอบแทน ความมั่นคงในอาชีพ และสภาพแวดล้อมในการทำงาน กล่าวคือเป็นความต้องการทางร่างกาย ทางสังคม และความปลอดภัย ส่วนปัจจัยกระตุ้น คือ โอกาสที่จะได้รับความสำเร็จในอาชีพ เป็นความต้องการความโดดเด่นในสังคม และประสบผลสำเร็จในสิ่งที่ต้องการ ดังนั้น จึงควรให้มีปัจจัยทั้งสองอย่างเหมาะสมและเพียงพอ เพื่อจูงใจให้คนอยากทำงาน อันส่งผลต่อชีวิตการทำงาน

พระราชบัญญัติกีฬามวย

พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 (มวยไทย2000คอตคอม, 2548, ออนไลน์) มีการแบ่งออกเป็นหมวดหมู่ และแยกเป็นมาตราต่าง ๆ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

หมวดที่ 1 คณะกรรมการกีฬามวย

กล่าวถึงตำแหน่งต่าง ๆ ในคณะกรรมการกีฬามวย และผู้ที่เข้ามาเป็นคณะกรรมการควรเป็นผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับมวย และแต่งตั้งจากผู้ที่มีภูมิปัญญาในภาคต่าง ๆ อย่างน้อย 4 คน ซึ่งกรรมการจะดำรงตำแหน่งวาระละ 2 ปี อันมีเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งในมาตรา 6 คือ ตาย ลาออก มิติให้พ้นจากตำแหน่ง ล้มละลาย เสมือนไร้ความสามารถ และจำคุก คณะกรรมการจะต้องเข้าประชุมเกินครึ่งของจำนวนคณะกรรมการ จึงถือว่าครบองค์ประชุม หากประธานไม่มาให้เลือกกรรมการเป็นแทน 1 คน และถือเสียงส่วนใหญ่ในการประชุม โดยหน้าที่ของคณะกรรมการ คือ การส่งเสริม สนับสนุน เผยแพร่ และอนุรักษ์ กำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวกับมวย ระเบียบ ข้อบังคับ ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติกีฬามวย กฎหมาย และงานที่รับมอบหมายจากคณะกรรมการกีฬาแห่งประเทศไทย นอกจากนี้ คณะกรรมการสามารถแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อดำเนินการต่าง ๆ ซึ่งทั้งคณะกรรมการและอนุกรรมการสามารถเรียกบุคคลในวงการมวยมาให้ข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาได้

หมวดที่ 2 การส่งเสริมและการคุ้มครอง

กล่าวถึงเรื่องกองทุนส่งเสริมนักมวย และคนในแวดวงกีฬามวย โดยมีเงื่อนไขตามระเบียบคณะกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการสามารถให้ทุนเพื่อกิจกรรมกีฬามวยได้ โดยมีเงื่อนไขตามระเบียบของคณะกรรมการ การกำหนดมาตรการเพื่อความปลอดภัยในการจัดการแข่งขันแต่ละครั้ง โดยมีแพทย์แผนปัจจุบันเพื่อตรวจความพร้อมสุขภาพนักมวย และประจำการแข่งขัน พร้อมทั้งพยาบาลและอุปกรณ์การแพทย์ และจัดประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลให้นักมวยที่ขึ้นชก โดยมีเงื่อนไขตามระเบียบคณะกรรมการ การกำหนดให้ทำหนังสือลงลายมือชื่อว่่านักมวยต้องได้เงินรางวัลไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 และการจ่ายค่าตอบแทนตามระเบียบคณะกรรมการ หากผู้จัดรายการ หัวหน้าค่ายหรือผู้จัดการนักมวยไม่ปฏิบัติตาม ให้เงินรางวัลทั้งหมดตกเป็นของ

นักมวย นอกจากนี้ คณะกรรมการต้องจัดระเบียบและกติกามาตรฐานในการจัดรายการแข่งขันกีฬามวย

หมวดที่ 3 การควบคุม

กำหนดให้คณะกรรมการเป็นหน่วยงานของการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทยแต่งตั้งพนักงานที่ตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกอง เพื่อดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการการกีฬา ซึ่งหน้าที่ของคณะกรรมการสาขาจังหวัด คือ การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ โดยความเห็นชอบของผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทย ให้นายทะเบียนจัดทำประวัติบุคคลในวงการกีฬามวยและออกบัตรประจำตัวนักมวย และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง อาทิ ครูฝึก หัวหน้าค่ายมวย เป็นต้น โดยให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการ โดยนายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายสามารถเข้าไปในสนามมวยระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหลักฐาน และเอกสารต่าง ๆ ได้ การออกหนังสือขอให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่แทนนายทะเบียนและนายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวในการปฏิบัติหน้าที่ หากพบว่าไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการ แล้วแต่กรณี และให้รายงานต่อคณะกรรมการ โดยนายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายอาญา การห้ามจัดการแข่งขันโดยไม่ได้รับอนุญาต ห้ามจัดการแข่งขันมวยที่อายุไม่ถึง 15 ปี เว้นแต่มีอุปการะเพื่อความปลอดภัย โดยเป็นไปตามระเบียบและกติกาของคณะกรรมการ ห้ามจัดตั้งสนามมวย โดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งผู้ได้ ใบอนุญาตจัดตั้งสนามมวย สามารถจัดการแข่งขันมวยได้ แต่ห้ามดำเนินกิจการอื่นนอกจากเป็นกิจกรรมตามระเบียบของคณะกรรมการ การกำหนดคุณสมบัตินักมวยที่สามารถจดทะเบียนได้ คือ ผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ไม่เป็นโรคที่คณะกรรมการกำหนด ไม่เสพยาเสพติด เป็นโรคพิษสุรา วิกลจริต และกระทำตนเสื่อมเสียในวงการมวย ผู้เยาว์ให้ทำนิติกรรมเกี่ยวกับการแข่งขันมวย โดยนักมวยสังกัดได้ค่ายมวยเดียว นอกจากนี้ยังมีการกำหนดคุณสมบัติของผู้สอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวย คือ ผู้ที่ไม่เป็นโรคที่คณะกรรมการกำหนด ไม่เสพยาเสพติด เป็นโรคพิษสุรา วิกลจริต และกระทำตนเสื่อมเสียในวงการมวย ผู้ที่จดทะเบียนเป็นนักมวย และนักมวยสากล ผู้ตัดสินผู้ฝึกสอน และหัวหน้าค่ายมวย ต้องมีสัญชาติไทยและมีคุณสมบัติตามคณะกรรมการ กำหนดผู้ที่จดทะเบียนเป็นนักมวยไทยจะแข่งขันมวยสากลไม่ได้ ต้องจดทะเบียนเป็นนักมวยสากลด้วย หากพบภายหลังว่า ขาดคุณสมบัติการเป็นนักมวยและผู้ตัดสินจะถูกถอนทะเบียน ห้ามเป็นผู้จัดรายการการแข่งขัน นายสนาม และผู้จัดการนักมวยโดยไม่ได้รับใบอนุญาต นายทะเบียน

จะแจ้งผลการขอใบอนุญาตภายใน 30 วัน กรณีไม่อนุญาต ให้ระบุเหตุผล โดยผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ หากไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ต่อใบอนุญาต นายทะเบียนสามารถถอนชั่วคราว หรือพักใบอนุญาต หากผู้ขอจดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติกีฬาผจญภัย หรือคำสั่งคณะกรรมการที่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หากพบว่าผู้ใดเคยถูกพักแล้วยังไม่ปฏิบัติตาม ให้ส่งคืนใบอนุญาตโดยผู้ที่ถูกเพิกถอน หรือพักใบอนุญาต สามารถอุทธรณ์ได้ ห้ามผู้ถูกถอนใบอนุญาต ยื่นขอรับใบอนุญาตอีกในเวลา 3 ปี กำหนดให้นายสนามมวยสามารถจัดการแข่งขันมวยได้ และมีหน้าที่คือ ดำเนินการแข่งขันให้เป็นไปตามระเบียบและกติกา ดูแลความเรียบร้อย จัดทำทะเบียนประวัติ นักมวยและผู้เกี่ยวข้อง จัดทำและควบคุมรายรับรายจ่ายในการแข่งขัน ส่งเสริม สนับสนุน และช่วยเหลือคนในวงการมวย หน้าที่ของผู้ตัดสิน คือ ตัดสินตามกติกา และหัวหน้าค่ายมวยต้องจัดค่ายมวยให้ได้มาตรฐาน จัดสวัสดิการให้นักมวยและผู้ที่เกี่ยวข้องตามระเบียบที่กำหนด โดยหน้าที่ของผู้จัดการ คือ ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ให้ความร่วมมือกับนายสนามมวย และปฏิบัติตามระเบียบสนามมวย การห้ามผู้ใดจงใจให้นักมวยล้มมวย ห้ามผู้ใดจงใจให้ผู้ตัดสินไม่ตัดสินไปตามระเบียบและกติกา ห้ามนักมวยรับผลประโยชน์เพื่อจงใจให้ผิดระเบียบและกติกา ห้ามผู้ตัดสินรับผลประโยชน์เพื่อจงใจให้ตัดสินผิดระเบียบและกติกา

หมวดที่ 4 กองทุนกีฬามวย

กล่าวถึงกองทุนกีฬามวยว่าเป็นทุนหมุนเวียนส่งเสริมและควบคุมกีฬามวย ประกอบด้วย เงินจากการกีฬาแห่งประเทศไทย เงินบริจาค ประโยชน์ที่เกิดจากกองทุน ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ รายได้จากการดำเนินการ และรัฐบาลสนับสนุน

หมวดที่ 5 บทกำหนดโทษ

โทษของผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามเจ้าหน้าที่ และขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ต้องมีโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน ปรับไม่เกิน 1,000 บาท โทษของผู้จัดการ หัวหน้าค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย หากไม่ปฏิบัติตามมาตรา 15 เรื่อง การจ่ายค่าตอบแทน มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี ปรับไม่เกิน 60,000 บาท บทลงโทษทั้งจำและปรับจากการไม่ปฏิบัติตามมาตราในพระราชบัญญัติ โทษของผู้จัดการแข่งขัน หรือนายสนามมวย เรื่องห้ามจัดแข่งขันมวย โดยไม่ได้รับอนุญาต จะมีโทษทั้งจำคุกไม่เกิน 6 เดือน ปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้ที่ฝ่าฝืนเรื่อง

เกี่ยวกับ การจัดตั้งสนามมวย การเป็นผู้จัดการนักมวยโดยไม่ได้รับอนุญาต มีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน ปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ โทษของผู้ที่ฝ่าฝืน เรื่องถูกเพิกถอนใบอนุญาตชั่วคราว หรือพักใบอนุญาต เนื่องจากผิดพระราชบัญญัติ หรือระเบียบ โทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน ปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ โทษของผู้ที่ฝ่าฝืนเรื่อง จูงใจให้นักมวยล้มมวย โทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี ปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ โทษของผู้ที่ฝ่าฝืนเรื่อง การห้ามผู้ตัดสินรับผลประโยชน์เพื่อจูงใจให้ตัดสินผิดระเบียบและกติกา โทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี ปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ โทษของผู้ที่ปลอมปนอาหาร ยา หรือเครื่องกินเครื่องใช้ให้กับนักมวย ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพ มีโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี ปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

กล่าวถึงเรื่องการยื่นใบขอรับอนุญาตจัดตั้งสนามมวย และการยื่นใบขอรับอนุญาตเป็นผู้จัดการนักมวย นายสนามมวย หรือผู้จัดรายการแข่งขัน

ผลงานการศึกษาที่เกี่ยวข้อง

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชีวิตการทำงานของอาชีพนักมวยไทย ไม่ปรากฏว่ามี การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตการทำงานของอาชีพนักมวยไทยโดยตรง แต่มีงานวิจัยที่กล่าวถึงภาพ โดยรวมของวงการมวยในด้านที่ต่าง ๆ กัน ซึ่งอาจสะท้อนถึงชีวิตการทำงานของนักมวยไทยได้ใน มิติต่าง ๆ ดังนี้

พูลสวัสดิ์ ปรีดา และ วราภรณ์ รุจิวิวัฒน์กุล (2544, น. 60-62) ศึกษาเรื่องนักมวย ไทยหญิง โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ จากการศึกษาวิจัยพบว่า การเริ่มเป็นนักมวยจะมีนิสัย ชอบต่อสู้ มีความชอบในการชกมวยไทย ประกอบกับการคลุกคลีและมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง กับวงการมวย มีส่วนทำให้ซึมซับจนเกิดความชอบการชกมวย เป็นจุดผลักดันให้เข้าสู่วงการมวย นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมให้มีการชกมวยไทยหญิง โดยมีผู้จัดการแข่งขันมวย อีกทั้งยังสามารถ พัฒนาเพื่อไปชกในต่างประเทศได้ โดยมีค่ายมวยต่าง ๆ ที่ทำการสรรหานักมวยไทยหญิงเข้าสู่ค่าย ของตนและส่งเข้าชกตามเวทีต่าง ๆ ทั้งในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด นอกจากนี้ นักมวยไทย หญิงต้องเรียนรู้กระบวนการที่จะอยู่ในวงการหมัดมวย โดยเรียนรู้วิธีการฝึกซ้อม แม้มวยไทย

ต่าง ๆ เทคนิควิธีการต่าง ๆ ระเบียบวินัยการอยู่ในค่าย ตลอดจนนกตึกาและอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ข้อปฏิบัติและข้อห้ามต่าง ๆ ในวงการมวย ตลอดจนรายได้อันจะได้รับ เพื่อหาเลี้ยงตนเองและครอบครัว การรักษาตัวเองและการป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากการฝึกซ้อมและการชก มวยไทย เป็นอาชีพที่สร้างรายได้ให้กับนักมวยไทยหญิงและผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องกำลังหาทางให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดี และส่งเสริมให้เป็นอาชีพที่ทัดเทียมอาชีพอื่นในสังคม

สนธยา แสงแสงรัตน์ (2543, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการศึกษาชีวิตชีวิตการทำงาน และผลตอบแทนของนักมวยอาชีพ จากการศึกษาพบว่า นักมวยส่วนใหญ่เป็นคนต่างจังหวัด โดยมาจากภาคอีสานมากที่สุด ซึ่งเข้ามาเป็นนักมวย เพราะต้องหารายได้เลี้ยงตัวเองและส่งไปให้ครอบครัว โดยนักมวยต้องฝึกซ้อมโดยเคร่งครัด อีกทั้งต้องลดน้ำหนักตัว นักมวยส่วนมากจะพักอาศัยในค่ายมวย ได้รับการดูแลด้านสุขภาพ และอาหารจากค่าย จากการศึกษาด้านรายได้ของนักมวยนั้นพบว่า ยังมีนักมวยที่ได้รับค่าตอบแทนหรือเงินรางวัลพิเศษอย่างไม่ถูกต้องตามที่ควรได้รับ นอกจากนี้ ยังพบว่า พระราชบัญญัติกีฬามวยยังเป็นประโยชน์แก่นักมวยอย่างมาก เนื่องจากการกำหนดให้มีการดำเนินการที่เกี่ยวกับนักมวยเป็นไปอย่างถูกต้อง นอกจากนี้ ผลการศึกษายังพบว่า นักมวยได้รับบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม และการชกด้วย

ทฤษฎี สิทธิประเสริฐ (2536, น. 1-69) ศึกษาเรื่องโครงสร้างและพฤติกรรมของตลาดมวยไทย พบว่า นักมวยส่วนใหญ่ที่เลิกจากวงการแล้วจะมีฐานะทางการเงินไม่ดี ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบแล้วพบว่า แตกต่างจากบุคคลอื่น ๆ ในวงการ เช่น ผู้จัดการรายการ เจ้าของค่ายมวย และสนามมวย เป็นต้น โดยตลาดมวยของไทยเป็นที่นิยมของคนโดยทั่วไป มีผลประโยชน์และเงินหมุนเวียนในธุรกิจนี้จำนวนมาก นอกจากนี้ นักมวยยังเป็นอาชีพที่มีรายได้สูง และยังเป็นอาชีพที่สร้าง ชื่อเสียง ดังนั้นอาชีพนี้จึงดึงดูดให้คนต่างจังหวัดที่ผู้ที่มีฐานะยากจน และมีความรู้ที่น้อย เข้ามาเป็นนักมวยจำนวนมาก นอกจากนี้ นักมวยต้องทำงานเพื่อหารายได้ส่งไปทางบ้าน การเป็นนักมวยนั้นต้องอาศัยความอดทน เพราะต้องมีการฝึกซ้อมตั้งแต่เช้า ต้องอดทนในการลดน้ำหนัก ซึ่งจาก การศึกษาพบว่า โครงสร้างตลาดมวยไทย เป็นตลาดแข่งขันน้อยราย และจำนวนค่ายมวยถึงแม้มีมาก แต่เป็นตลาดแข่งขันไม่สมบูรณ์ เนื่องจาก หัวหน้าค่ายมวยจะนำนักมวยไปสังกัดผู้จัดการรายการสนามมวย นอกจากนี้ การเข้าออกอาชีพนักมวยเป็นไปได้ง่าย ไม่มีการกีดกันการเข้าสู่อาชีพ มีแต่การแข่งขันกันเองของนักมวย โดยตลาดนักมวยไม่เป็นตลาดแข่งขันสมบูรณ์ เนื่องจากนักมวย ไม่มีอิสระในการย้ายค่าย ต้องขึ้นอยู่กับสังกัดและผู้จัดการรายการ

จากการศึกษาพบว่า การเข้าสู่อาชีพนักมวยด้วยเหตุผลดังนี้

1. คนที่มีฐานะถึงมีลักษณะ ท่าทาง ด้านร่างกายที่เหมาะสมกับการเป็นนักมวย แต่จะไม่เลือกประกอบอาชีพนักมวย เพราะไปทำอาชีพอื่นจะมีรายได้สูงกว่าการเป็นนักมวย จึงมีแต่ผู้ที่มีฐานะไม่ดีเข้ามาประกอบอาชีพนักมวย

2. ผู้ที่เป็นนักมวยไม่ต้องอาศัยประสบการณ์และความรู้มาก่อน เพราะจะได้รับเมื่อเข้ามาอยู่ในค่ายมวย

3. รายได้เฉลี่ยของนักมวยพบว่าเป็นรายได้ที่สูง แต่นักมวยส่วนมากมีรายได้ต่ำกว่ารายได้เฉลี่ย มีแต่นักมวยที่ประสบความสำเร็จเท่านั้นจึงจะพบว่ามีรายได้สูง

จิราพร แก้วศรีงาม (2517, บทคัดย่อ, น. 76-106) ศึกษาเรื่องเปิดโลกมวยไทย : ความสัมพันธ์ระหว่างนักมวย ค่ายมวย และธุรกิจในวงการมวยไทย โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า นักมวยในค่ายส่วนใหญ่มีฐานะยากจน มาจากต่างจังหวัด ต้องหารายได้เลี้ยงตัวเองและครอบครัว ผู้ที่เข้ามาเป็นนักมวยต้องมีการเรียนรู้ทักษะต่างๆตามที่ค่ายกำหนด หากต้องการเป็นนักมวยที่ประสบความสำเร็จ จากการศึกษพบว่า ในค่ายมวยไทยมีความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์ คือ หัวหน้ากับลูกน้อง นอกจากนี้ นักมวยต้องอดทนกับการฝึกซ้อมและการลดน้ำหนักอย่างเคร่งครัด ต้องรักษาสุขภาพและร่างกายเพื่อให้สามารถชกมวยได้จนถึงอายุที่มากขึ้นและชกได้ดี ซึ่งหากดูแลไม่ดี จะเป็นนักมวยได้อายุไม่เกิน 25 ปี และโดยส่วนมากนักมวยที่ดูแลร่างกายดีจะสามารถเป็นนักมวยจนถึงอายุ 30 ปี

สวัสดิการนักมวยไทยค่ายมวยแฟร์เท็กซ์ (Fairtex)

นักมวยไทยในค่ายมวยแฟร์เท็กซ์ (Fairtex) จังหวัดสมุทรปราการ จะได้รับสวัสดิการอื่น ๆ จากทางค่าย ซึ่งเป็นสวัสดิการที่จัดให้แก่ นักมวยไทยทุกคนในค่ายมากกว่าตามที่กฎหมายหรือพระราชบัญญัติมวยไทยกำหนดไว้ โดยมีสวัสดิการต่าง ๆ ดังนี้ (ไพรวลัย ศรีภูมมา, 2549)

เรื่องรายได้อื่น

รายได้ของนักมวย คือ รายได้จากค่าตัวในการขึ้นชก แต่รายได้อื่นที่นักมวยแต่ละคนจะได้ คือ เงินพิเศษที่เรียกว่า เงินอัดฉีด ซึ่งเป็นการจูงใจนักมวยในการชก กล่าวคือ หากว่านักมวยคนใดที่ดูว่าเป็นรอง หรือว่า น่าจะแพ้มากกว่าชนะ ทางค่ายจะยกเงินรางวัลเดิมพันให้ทั้งหมด โดย

ที่ไม่หักเงินดังกล่าวเลย ซึ่งมีอัตราสูงถึงหลักหมื่นถึงหลักแสนบาท โดยขึ้นอยู่กับชื่อเสียงของนักมวย และการจัดรายการการแข่งขัน นอกจากนี้ หากนักมวยที่เป็นคู่เอกชนะ คือ คู่ที่เป็นคู่เด่นที่สุดในการแข่งขันครั้งนั้น ทางค่ายจะยกเงินรางวัลให้ทั้งหมด

เรื่องที่พักอาศัย

ทางค่ายมีสวัสดิการที่พักอาศัย คือ นักมวยมีห้องนอนส่วนตัว หากมีห้องว่างก็สามารถพักได้ 1 คน ต่อ 1 ห้อง แต่หากมีนักมวยจำนวนมาก หรือมีนักมวยต่างชาติมาเรียนมาก นักมวยอาจพักรวมกันหรือพักกับบุคคลอื่นอย่างครูฝึกห้องละ 2 คน หรือมากกว่านี้ โดยมีเตียง 2 ชั้นให้นอน โดยห้องนอนของนักมวยทุกห้องจะติดเครื่องปรับอากาศ ซึ่งนักมวยสามารถพักอาศัยได้ทุกวัน โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายหรือหักค่าใช้จ่ายใด ๆ

เรื่องอาหาร

ทางค่ายมีการจัดสวัสดิการเรื่องอาหารและน้ำดื่มสำหรับนักมวยทุกคน คือ นักมวยทุกคนจะได้รับประทานอาหารจากทางค่ายจัดให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ซึ่งอาหารดังกล่าว ทางค่ายมวยได้จัดนักโภชนาการจากต่างประเทศมาดูแลรายการอาหารที่เหมาะสมสำหรับนักมวย โดยนักมวยจะได้รับประทานอาหารวันละ 2 มื้อ คือเวลาประมาณ 9.00 น. และเวลา 18.00 น. ทุกวัน นอกจากนี้ นักมวยยังได้รับอาหารเสริมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย อาทิ วิตามิน เครื่องดื่ม และซูปเปอร์ฟู้ด เป็นต้น

เรื่องสุขภาพ

นักมวยทุกคนจะมีประกันสังคม โดยที่ทางค่ายเป็นผู้จ่ายเงินเข้ากองทุนประกันสังคมเองทั้งหมด นอกจากนี้ ก่อนการแข่งขันชกมวยทุกครั้ง นักมวยจะได้รับการตรวจสุขภาพร่างกายจากแพทย์ถึงสภาพความพร้อมของร่างกาย และทางค่ายยังจัดยาสามัญที่จำเป็น รวมทั้งอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับสุขภาพนักมวย อาทิ น้ำมันนวด ยาคลายกล้ามเนื้อ และผ้าพันแก้ปวด เป็นต้น

เรื่องการศึกษา

ทางค่ายมวยมีการสนับสนุนด้านการศึกษา คือ นักมวยสามารถไปเรียนได้ โดยที่ไม่กระทบการฝึกซ้อม อย่างในเวลากลางวัน ซึ่งทางค่ายจะออกค่าเล่าเรียนให้ทั้งหมดจนกระทั่งมัธยมศึกษาปีที่ 6 แต่หากนักมวยต้องการเรียนในระดับที่สูงขึ้นก็สามารถกระทำได้ โดยนักมวยเป็นผู้ออกค่าเล่าเรียนเอง แต่หากนักมวยมีปัญหาด้านค่าเล่าเรียนทางค่ายจะช่วยตามสมควร หรือหากค่าเล่าเรียนจำนวนมาก นักมวยสามารถยืมเงินจากทางค่าย โดยไม่เสียดอกเบี้ย ซึ่งทางค่ายจะหักเงินดังกล่าวจากรายได้ของนักมวยในการชกตามที่ตกลงกัน

เรื่องอุปกรณ์และเครื่องแบบ

ทางค่ายได้จัดสวัสดิการเรื่องอุปกรณ์และเครื่องแบบสำหรับนักมวย คือ นักมวยไทยทุกคนจะได้รับกางเกงสำหรับนักมวยซึ่งเป็นเครื่องแบบ ทั้งตอนฝึกซ้อมและตอนทำการแข่งขัน นอกจากนี้ยังมีชุดกีฬาต่างที่ต้องใช้ในการฝึกซ้อมและแข่งขัน รวมทั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ อาทิ นวม และเสื้อกีฬา เป็นต้น

เรื่องการพักผ่อน

ทางค่ายมวยได้จัดสวัสดิการสำหรับการพักผ่อนสำหรับนักมวย โดยนักมวยสามารถเลือกเล่นได้ทุกอย่าง อาทิ ห้องออกกำลังกายที่มีอุปกรณ์ครบครัน สระว่ายน้ำ ห้องดูภาพยนตร์และรายการทางโทรทัศน์ และฟังเพลง เป็นต้น โดยเป็นห้องที่ติดเครื่องปรับอากาศทั้งสิ้น

เรื่องการช่วยเหลือด้านอาชีพ

นักมวยจะได้รับการช่วยเหลือจากค่ายในเรื่องต่าง ๆ ทั้งการให้เงินรางวัลหลังจากเลิกเป็นนักมวยหรือมีอายุมาก โดยพิจารณาตามผลงานที่ผ่านมา นอกจากนี้ ทางค่ายยังให้โอกาสนักมวยในการเลือกประกอบอาชีพอื่นหลังจากเลิกเป็นนักมวย อาทิ ครูฝึก ซึ่งอาจเป็นครูฝึกมวยของค่ายในประเทศไทย หรือนักมวยที่มีฝีมือดีสามารถไปเป็นครูฝึกมวยของค่ายในต่างประเทศ ซึ่งทางค่ายเปิดโรงเรียนสอนมวยไทยในต่างประเทศทั้งประเทศญี่ปุ่น และประเทศสหรัฐอเมริกา

กรอบแนวคิดในการศึกษา

